

110

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII -A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 12945/3/2015

DECIZIA CIVILĂ NR. 4626

Ședința publică din data de 10 octombrie 2016

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE : ANDREEA POPESCU

JUDECĂTOR : MARIUS CRISTIAN ISPAS

JUDECĂTOR : CRISTINA RALUCA RADU

GREFIER: FLORENTINA EMILIA BOARIU

Pe rol se află soluționarea recursurilor declarate de recurenții-pârâți **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** și **MUNICIPIUL BUCUREȘTI** prin **PRIMAR GENERAL**, împotriva Sentinței civile nr. 9220/17.12.2015, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a de Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 12945/3/2015 în contradictoriu cu intimatul-reclamant **MIHAI MARIAN** și intimatele-interveniente în numele altei persoane **ASOCIAȚIA LEXCIVICA** și **FUNDAȚIA ECO-CIVICA**, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, prin reprezentant convențional consilier juridic Ivancu Ionel, în baza împuternicirii depuse în ședință publică (fila 61 dosar), intimatul-reclamant Mihai Marian, prin reprezentant convențional avocat Popescu Mihaela Agata, în baza împuternicirii avocațiale seria B nr. 2545927/2016 (depusă la fila 33 dosar) și intimata-intervenientă Asociația Lexcivica prin președinte Vasile Victor, personal, lipsind celelalte părți.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, care învederează instanței următoarele:
- stadiul procesual: cauza se află la al treilea termen de judecată, în recurs;
- procedura de citare este legal îndeplinită.

La interpelarea Curții dacă mai sunt chestiuni prelabile de discutat, intimatul-reclamant prin avocat făcând referire la cele două CD-uri depuse la dosarul cauzei la termenul de judecată precedent, solicită Curții să pună în vedere consilierului juridic al recurentului-pârât să explicitizeze ce anume aspecte dorește să dovedească prin acele înscrisuri în format electronic prin raportare strictă la motivele de recurs invocate conform art. 488 pct. 5 C.pr.civ..

Curtea reține că proba a fost încuviințată fiind apreciată ca utilă.

Intimatul-reclamant, prin avocat, reiterează faptul că partea adversă a susținut că ar fi vorba despre înscrisuri referitoare la recursul promovat, aspect ce a și fost consemnat în încheierea de ședință de la termenul precedent.

Curtea pune în vedere consilierului juridic al recurentului-pârât ca, în cadrul susținerii motivelor de nelegalitate cu trimitere la probele ce au fost încuviințate să facă trimitere la înscrisurile pe care le consideră utile.

Recurentul-pârât prin consilier juridic, arată că acelea sunt studiile de fundamentare ale PUG, iar față de lipsa acestora instanța nu a pus în discuție acest aspect la fond. Prin urmare, nefiind puse în discuție, ele nu au fost depuse și s-au reținut ca fiind lipsă prin sentința atacată. Acesta constituie de altfel motivul pentru care au fost depuse în faza de recurs.

Intimatul-reclamant, prin avocat, depune la dosarul cauzei note de ședință însoțite de anexe listate cu indicarea concretă a fișierelor la care a făcut trimitere, iar cu privire la CD-ul al doilea acesta nu are legătură cu cauza.

CONFORM CU
ORIGINALUL

Intimata-intervenientă, prin președinte, depune înscrisuri noi la dosarul cauzei făcând trimitere la un teren alăturat și la o altă sentință și solicită încuviințarea probei cu acestea. Cu privire la setul de Proiect de hotărâre privind PUG și acesta vine în susținerea puterii de lucru judecat, a temeiniciei hotărârii instanței, fiind vorba despre hotărârea irevocabilă pronunțată de către Curtea de Apel București.

Recurentul-pârât, prin consilier juridic, apreciază că aceste înscrisuri noi ale intervenientului nu sunt utile soluționării cauzei, fiind vorba despre alte terenuri. Însă, dacă se va încuviința proba, solicită Curții acordarea unui termen de judecată pentru a depune alte sentințe în contraprobă și care privesc terenuri care sunt învecinate și care sunt soluționate cu soluții diferite respectiv de respingere a cererii de chemare în judecată pe anularea parțială a PUG.

Intimata-intervenientă, prin președinte, arată că este un proiect în dezbatere publică.

Curtea pune în vedere părții să precizeze ce anume dorește să probeze cu Decizia nr. 2725/09.05.2016 depusă la dosarul cauzei și care privește un teren aflat în str. Bălăria nr. 22.

Intimata-intervenientă, prin președinte, arată că dorește ca instanța să aibă în vedere aceste hotărâri.

Curtea reține că s-au depus aceste înscrisuri, Sentința nr. 4577/12.07.2016 și respectiv Decizia nr. 2725/09.05.2016, cu titlu de practică judiciară.

Intimata-intervenientă, prin președinte, revine și arată că acestea nu sunt depuse cu titlu de practică judiciară, ci doar Proiectul aflat în dezbatere publică.

Curtea reține din argumentarea intimătei-interveniente că cele două hotărâri au fost depuse cu titlu de practică judiciară și acordă în continuare cuvântul celorlalte părți asupra acestor noi probe.

Recurentul-pârât prin consilier juridic, pune concluzii de respingere a probelor ca neutile, iar dacă se vor admite, solicită amânarea cauzei pentru a avea posibilitatea să aducă la dosarul cauzei alte înscrisuri în contraprobă, respectiv alte hotărâri.

Intimatul-reclamant, prin avocat, apreciază că hotărârile la care face referire consilierul juridic al părții adverse sunt de la instanța de fond, ele nu au fost depuse la dosar nici la fond și nu le-a prezentat nici acum, deși partea pe care o reprezintă este recurentul în cauză. La fond a fost invocată de către reclamant o decizie a Curții de Apel, dar dacă mai erau și alte hotărâri și partea adversă aprecia că ar fi avut legătură cu aspectele de nelegalitate invocate, le-ar fi depus. În concluzie, toate susținerile consilierului juridic sunt tardive, iar probele depuse de către intimatul-intervenient sunt admisibile pentru a fi avute în vedere cu titlu de practică judiciară, prima hotărâre vizând un teren adiacent.

Curtea urmează să respingă proba cu înscrisurile solicitate a fi încuviințate la termenul de astăzi. În acest sens, Curtea va avea în vedere împrejurarea că pentru a analiza temeinicia motivului de nelegalitate invocat de către ambii recurenți care au înțeles să declare calea de atac, aceste înscrisuri nu sunt utile pentru dezlegarea recursului. Numai în eventualitatea în care s-ar ajunge la o soluție de casare cu reținere sau cu trimitere, atunci ar putea să apară relevanța unor eventuale înscrisuri, însă la acest moment Curtea se va pronunța numai pe baza înscrisurilor deja existente la dosarul cauzei.

La interpelarea Curții, toate părțile prin reprezentanții lor convenționali, având pe rând cuvântul, arată că nu mai sunt chestiuni prealabile de discutat ori probe noi de propus în recurs. Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat și constatând că nu sunt motive de amânare, Curtea apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursurilor.

Recurentul-reclamant, prin consilier juridic, pune concluzii de admitere a recursurilor solicitând casarea în parte a sentinței atacate, cu menținerea soluției de respingere în rest a cererii reclamantului, trimiterea dosarului la instanța de fond pentru soluționarea pe fond a cauzei privind anularea parțială a PUG, obligarea CGMB să încadreze urbanistic imobilul reclamantului precum și în ceea ce privește soluția dată pe cererea de intervenție. În ceea ce privește primul capăt de cerere privind anularea parțială a PUG, în cauză nu sunt îndeplinite condițiile; a invocat în recurs încălcarea dispozițiilor art. 430 și 431 C.pr.civ. și apreciază că în speță nu sunt îndeplinite condițiile pentru a se reține puterea de lucru judecat a Deciziei civile nr. 8132/2014. În ceea ce privește al

doilea capăt de cerere privind obligarea Consiliului să încadreze urbanistic terenul reclamantului, apreciază că acesta nu are un corespondent între motivele reținute de către instanța de fond în Decizia civilă nr. 8132/2014. În concluzie, solicită Curții să rețină motivele invocate în cererea de recurs și să caseze sentința cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

Intimatul-reclamant, prin avocat, pune concluzii de respingere a recursurilor; se invocă în speță prevederile art. 488 pct. 5 C.pr.civ., raportat la art. 430 C.pr.civ., susținând recurenții că nu ar fi îndeplinite cerințele pentru reținerea autorității de lucru judecat. După cum a arătat și prin întâmpinare, fie nu se cunoaște diferența dintre efectul negativ și pozitiv al autorității de lucru judecat, fie această confuzie i-a creat premisa interpretării recurentului pe acest motiv de nelegalitate. Apreciază în continuare că recurentul-pârât se află într-o eroare vădită, întrucât reclamantul nu a invocat niciodată excepția autorității de lucru judecat, ce presupunea tripla identitate de părți, cauză și obiect. La instanța de fond, a invocat ca instanța să aibă în vedere ca și apărare de fond excepția efectului puterii de lucru judecat. Astfel, la termenul din data de 19.11.2015, în temeiul dispozițiilor art. 431 alin. 2 C.pr.civ., coroborat cu art. 23 din Legea nr. 554/2004 a invocat acest efect pozitiv al lucrului judecat indicând Decizia nr. 8132/2014 pronunțată de către Curtea de Apel București, Decizie care a fost depusă la instanța de fond. Așadar nu s-a invocat autoritatea de lucru judecat ci doar o chestiune litigioasă care are legătură cu cauza și care a fost soluționată anterior. Această chestiune este susținută de actul atacat, un act administrativ individual, justificând că a fost vătămat dreptul de proprietate, terenul fiind alăturat. Mai face trimitere la susținerile din întâmpinare și la notele scrise depuse la acest termen prin care dorește să probeze faptul că acest termen - zona Străulești era propusă spre a fi expropriată pentru că nu era domeniul public, urmând să devină domeniu public. În concluzie, apreciază că există identitate pe chestiunea litigioasă avută în vedere, există aceleași părți, ambele acțiuni vizează același regim juridic și sunt alăturate, a contestat încadrarea urbanistică făcută de către municipalitate, încălcându-se aspecte de procedură, dar la fond ele nu au mai fost analizate pentru că s-a avut în vedere hotărârea Curții de Apel și din această perspectivă, pe aspectul identitate trebuie avut în vedere și regimul juridic stabilit printr-o hotărâre judecătorească definitivă care beneficiază de prezumția absolută de legalitate pentru că se are în vedere un act administrativ normativ. Un alt aspect care creează identitate, pe lângă faptul că în discuție este același act administrativ, cu aceeași încadrare, este acela că ambele terenuri sunt înscrise în Cartea Funciară și face trimitere la dispozițiile art. 18 alin. 9 din Legea nr. 24/2007. În concluzie, hotărârea irevocabilă produce efecte juridice aplicabile și în prezenta cauză, iar motivele recurentului nu sunt motive de casare.

Intimata-intervenientă prin președinte având cuvântul, suplimentar față de ceea ce a susținut avocatul intimatului-reclamant, solicită instanței să aibă în vedere faptul că hotărârea invocată ca având putere de lucru judecat nu face referire la un anume teren de la o anume adresă ci doar la faptul că PUG care a fost aprobat prin HCGBM 269 nu a avut avizul oficiului de cadastru și nici alte avize necesare. Terenul din acea zonă, de 75 de hectare a fost introdus în zona V3b iar în hotărârea respectivă nu se face referire la un anume teren.

Recurentul-reclamant prin consilier juridic având cuvântul în replică față de susținerile intimitei-interveniente, arată că nu este vorba despre aceleași terenuri și nu poate fi vorba despre puterea de lucru judecat. În contenciosul administrativ trebuie dovedită vătămarea care se analizează de la caz la caz în funcție de motivele invocate și probele administrate, ceea ce în cauză nu s-a realizat.

Intimatul-reclamant, prin avocat, în replică față de susținerile recurentului-pârât, apreciază că acesta se află în eroare. Primul capăt de cerere vizează anularea parțială a unui act administrativ normativ iar vătămarea este terenul care este proprietate privată. Chestiunea de teren este secundară. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

CURTEA

CONFORM CU
ORIGINALUL

Prin sentința civilă nr. 9220/17.12.2015 a Tribunalului București Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a fost admisă, în parte, cererea formulată de reclamantul Mihai Marian în contradictoriu cu pârâții Municipiul București prin Primarul General și Consiliul General al Municipiului București; a fost respinsă cererea de intervenție în interesul pârâtului formulată de Fundația Eco- Civica, a fost admisă, în parte, cererea de intervenție în interesul reclamantului formulată de Asociația Lexcivica. A fost dispusă anulare în parte a PUG București aprobat prin HCGMB doar cu privire la încadrarea imobilului, în suprafață de 14.000 mp, situat în București, str. Constantin Godeanu nr.55 C, sector 1, lot 4C, identificat cu numărul cadastral 210934, proprietatea reclamantului în subzona V3b- complexe și baze sportive și obligă pârâtul să încadreze urbanistic terenul proprietatea reclamantului. A respins, în rest, cererea reclamantului.

Împotriva sentinței au declarat recurs Municipiul București și Consiliul General al Municipiului București.

Prin cererile de recurs, ambii recurenți au arătat că sentința recurată a fost pronunțată cu încălcarea încălcarea regulilor de procedură, făcând incident cazul de casare prevăzut de art. 488 pct. 5 din Codul de procedură civilă.

În speță nu sunt îndeplinite condițiile pentru reținerea puterii de lucru judecat a Deciziei civile nr. 8132/05.11.2014 pronunțată de către Curtea de Apel București, obiectul prezentului litigiu fiind distinct.

Astfel, cele două litigii sunt diferite sub aspectul obiectului cererii întrucât se solicită anularea unor prevederi ale Planului Urbanistic General al Municipiului București, cu privire la două terenuri diferite, situație în care nu se poate pune problema puterii de lucru judecat.

Faptul că prin Decizia civilă nr. 8132/2014, instanța de recurs a reținut unele motive de nelegalitate a Planului Urbanistic General al Municipiului București, cu privire la încadrarea în subzona V 3 b a imobilului-teren din București, șos. Aeroportului nr. 34 B, lotul 3, în suprafață de 30660 mp, nu poate avea ca efect - putere de lucru judecat pentru orice altă cauză în care se contestă reglementările aprobate prin Planul Urbanistic General, cu privire funcțiunea V 3 b.

În contencios administrativ, față de dispozițiile art. 1 alin. 1 și art. 8 alin. 1 și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, pentru a fi admisă o acțiune judiciară, condiția esențială este aceea a dovedirii unei vătămări produse unui drept sau unui interes legitim prin actul administrativ atacat.

Or, condițiile vătămării unui drept sau a unui interes legitim, trebuie analizate de către instanță, de la caz la caz, în funcție de motivele invocate de către părți și probe administrate.

În ceea ce privește dispoziția Deciziei civile nr. 8132/05.11.2014, privind obligarea pârâtului CGMB să încadreze urbanistic imobilul proprietatea reclamantului, în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a deciziei, nu este susținută de considerente care să reprezinte justificarea și susținerea soluției adoptate.

După cum remarcă și instanța de fond prin sentința atacată (pagina 7 din sentința atacată), în temeiul dispozițiilor art. 430 alin. 2 din codul de procedură civilă, dobândesc putere de lucru judecat acele considerente care fac corp comun cu hotărârea și reprezintă sprijinul indispensabil al soluției, întrucât constituie explicația acesteia și participă în egală măsură la autoritatea de lucru judecat a dispozitivului, dar și acelea care conțin o soluție adoptată, cu privire la un aspect dedus judecării care a fost supus dezbaterii contradictorii a părților și doar din punct de vedere topografic se regăsesc în considerente, fără a avea un corespondent și într-o soluție din dispozitiv. Prin urmare, se recunoaște puterea de lucru judecat acelor motive cu valoare decizională, adică acelor motive care conțin soluții asupra unor puncte litigioase ale procesului de așa manieră încât doar felul în care au fost aduse în fața judecării (pe cale de apărare ori ca aspecte prealabile cercetării fondului), fac ca astfel de soluții să nu se regăsească în dispozitiv.

Așadar, trebuie recunoscut că intră în puterea de lucru judecat, alături de dispozitivul care tranșează litigiul, și motivele care susțin soluția (în absența cărora aceasta nu ar avea vreun înțeles, permițând reluarea la nesfârșit a litigiilor), precum și motivele care conțin ele însele soluții pe aspectele litigioase invocate de părți și supuse dezbaterii acestora.

CONFORM CU
ORIGINALUL

112

Reglementarea autorității de lucru judecat a motivelor decizorii este de natură să ducă la evitarea contradicțiilor dintre considerentele hotărârilor judecătorești, dând expresie funcției pozitive a autorității de lucru judecat.

Or, în cauza de față, soluția pronunțată de către instanța de fond, privind obligarea pârâtului C.G.M.B. să încadreze urbanistic imobilul proprietatea reclamantului în suprafață de 14.000 mp., situat în București, Str. Constantin Godeanu nr. 55 C, sector 1, lotul 4C, identificat cu numărul cadastral 210934, nu are corespondent în vreunul dintre motivele reținute de către instanța de recurs în Decizia civilă nr. 8132/05.11.2014 a Curții de Apel București.

Interpretarea instanței de fond, de a nu mai analiza cererea de chemare în judecată și motivele invocate de către părți, reținând cele tranșate printr-o hotărâre judecătorească anterioară, lezează dreptul la apărare al pârâtului Consiliul General al Municipiului București, precum și dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut de art. 6 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Intimatul-reclamant Mihai Marian a formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului, ca nefondat.

În drept, recurentul-pârât invocă motivul de casare prevăzut la art. 488 pct. 5 din NCPC, cu raportare la încălcarea regulilor de procedură prevăzute la art. 430 din NCPC, susținând că nu sunt îndeplinite condițiile pentru reținerea puterii de lucru judecat întrucât obiectul celor două litigii este diferit și constă în anularea unor prevederi ale PUG-MB cu privire la două terenuri diferite, situație în care nu se poate pune problema puterii de lucru judecat.

Opinia și argumentele recurentul-pârât sunt nefondate, având în vedere următoarele considerente:

Art. 431 alin.(1) NCPC 1) reglementează funcția negativă a lucrului judecat, potrivit căreia o acțiune nu poate fi judecată definitiv decât o singură dată, fiind interzisă reluarea aceleiași judecăți, în condițiile identității de părți, obiect și cauză.

Mijlocul procesual prin care se asigură respectarea funcției negative a lucrului judecat este excepția procesuală de fond, absolută, a autorității de lucru judecat - invocată în condițiile prevăzute la art. 432 din NCPC.

Recurentul-pârât se află în eroare, căci reclamantul nu a invocat excepția autorității de lucru judecat, care impunea existența triplei identități (părți, obiect și cauză), iar instanța de fond nu a pronunțat soluția pe baza acestei excepții.

Prin lucrarea depusă la termenul din 19.11.2015, în temeiul dispozițiilor art. 431 alin. (2) din NCPC combinate cu art. 23 din Legea nr. 554/2004, reclamantul a invocat efectul pozitiv al lucrului judecat, cu trimitere la Decizia Civilă nr. 8132/05.11.2014 pronunțată de Curtea de Apel București Secția a VIII-a C.A.F. în Dosarul nr. 48764/3/2012.

Noțiunea "proces echitabil" presupune ca dezlegările irevocabile date problemelor de drept în litigii anterioare, identice sub aspectul chestiunilor soluționate, au caracter obligatoriu în litigiile ulterioare, altminteri ar fi încălcat principiul securității raporturilor juridice, generând incertitudine jurisprudențială și reducerea încrederii justițiabililor în sistemul judiciar.

Principiul este edictat la art. 431 alin. (2) NCPC 2), care reglementează prezumția legală de lucru judecat, reprezentând efectul pozitiv al lucrului judecat ("resjudicata pro veritate habetur"), având semnificația că orice hotărâre irevocabilă beneficiază de o prezumție irefragabilă că exprimă adevărul și că nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre (obligativitatea hotărârii).

În acest caz, nu este necesar să existe tripla identitate (părți, obiect și cauză), fiind suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o chestiune litigioasă care să aibă legătură cu ceea ce s-a soluționat anterior, astfel încât aceasta să nu poată fi contrazisă, indiferent dacă această rezolvare a fost dată prin dispozitiv sau numai prin considerente, raportat la dispozițiile art. 430 alin. (2) NCPC.

Există deopotrivă încălcarea puterii de lucru judecat nu doar atunci când vin în contradicție dispozitivele hotărârilor judecătorești ci și atunci când există contradicție între considerente, în sensul de a se nega ce s-a afirmat sau de a se afirma ce s-a negat anterior asupra unei chestiuni

CONFORM CU
ORIGINALUL

litigioase, lucrul judecat având și o funcție pozitivă ce impune judecății ulterioare respectarea chestiunii litigioase tranșate prin hotărârea intrată în puterea lucrului judecat.

Drept urmare, a doua instanță nu mai poate face evaluări proprii asupra chestiunii tranșate, aceasta constituind o premisă demonstrată de la care trebuie să pornească, pe care nu are căderea să o ignore.

Efectul pozitiv al lucrului judecat este evident când hotărârea judecătorească irevocabilă și procesul aflat în curs referă la același act administrativ normativ - care a vătămât dreptul de proprietate al aceluiași reclamant privind terenuri alăturate, cum este cazul în speță.

Între problema de drept soluționată irevocabil în cadrul Dosarului nr. 48764/3/2012 și cea dedusă judecății în prezenta cauză, există identitate.

Pe lângă terenul din prezenta cauză, reclamantul MIHAI Marian mai deține în proprietate nouă terenuri în zonă, adiacente între ele, totalizând suprafața de 133.160 mp.

Imobilul provine din terenul extravilan arabil în suprafață totală de 92.000 mp. situat în comuna Mogoșoaia, parcelele 55 și 57 - care a fost preluat abuziv, fără titlu, de statul comunist de la proprietarii de drept.

Anterior aprobării PUG Municipiul București, terenul extravilan arabil era deținut, fără titlu, de comuna Mogoșoaia și urma regimul juridic prevăzut de Legea nr. 18/1991, făcând obiectul cererii de reconstituire a dreptului de proprietate introdusă de persoanele îndreptățite.

La 17.12.2001, terenul arabil în suprafață de 92.000 mp. a fost restituit foștilor proprietari, potrivit Titlului de proprietate nr. 49601 emis de Comisia Județeană Ilfov, iar punerea în posesie a fost făcută conform Procesului-verbal de punere în posesie nr. 1914/17.12.2001 eliberat de Primarul comunei Mogoșoaia, județul Ilfov.

Terenul intravilan arabil în suprafață totală de 92.000 mp. a primit nr. poștal 34 B pe Șos. Aeroportului, sector 1, potrivit Certificatului nr.62832/16028/28.11.2002 eliberat de PMB-Direcția Evidența Proprietății și Cadastru, Serviciul Nomenclatură Urbană.

La data de 26.06.2006, terenul intravilan arabil în suprafață de 92.000 mp. a fost scos definitiv din circuitul agricol, în scopul realizării obiectivului de investiții "construcții", pe baza următoarelor acte administrative:

Prin CVC nr. 3835/18.12.2006, Mihai Marian a cumpărat terenul în suprafață de 30.660 mp., Lotul 3, situat în Șos. Aeroportului nr. 34B, sector 1, nr.cadastral 14070/3, dezmembrat din terenul intravilan în suprafață de 92.000 mp. Extrasul de CF eliberat de OCPI București Sector 1 la 27.08.2012, atestă juridic că imobilul este proprietatea privată intabulată a reclamantului Mihai Marian, categoria "curți-construcții".

Ca în prezenta cauză, dreptul de proprietate intabulat al reclamantului asupra acestui teren a fost vătămât prin PUG-MB aprobat cu HCGMB nr. 269/2000, care l-a încadrat ca "spațiu verde pentru agrement", în subzona V3b - complexe și baze sportive.

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 48764/3/2012 la Tribunalul București - Secția a IX-a CA, reclamantul MIHAI Marian i-a chemat în judecată pe pârâții CGMB și Municipiul București, solicitând instanței de judecată să dispună: anularea, în parte, a PUG București aprobat cu HCGMB nr.269/21.12.2000, strict în ce privește încadrarea nelegală a terenului în subzona V3b - complexe și baze sportive, obligarea pârâtului CGMB să încadreze imobilul în subzona mixtă M3 - clădiri având regim de construire continuu sau discontinuu și înălțimi maxime de P+4 niveluri.

Prin Decizia Civilă nr. 8132/05.11.2014 pronunțată în Dosarul nr. 48764/3/2012, Curtea de Apel București Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a dispus: "Modifică în parte sentința civilă recurată în sensul că: Admite în parte acțiunea. Anulează în parte PUG București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000, cu privire la încadrarea imobilului proprietatea reclamantului în subzona V3b - complexe și baze sportive. Obligă pârâtul CGMB să încadreze urbanistic imobilul proprietatea reclamantului, în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a prezentei decizii."

Hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată în Dosarul nr. 48764/3/2012 se bucură de efectul pozitiv al lucrului judecat în prezenta cauză, instituit prin dispozițiile art. 431 alin. (2) NCPC, având în vedere cumulativ că hotărârea irevocabilă a fost pronunțată cu privire la aceleași părți, în aceeași calitate. Ca în prezenta cauză, în Dosarul nr.48764/3/2012 regăsim ca părți litigante

CONFORM CU
ORIGINALUL

113

pe reclamantul MIHAI Marian, pârâți fiind CGMB și Municipiul București. Hotărârea irevocabilă referă la același act administrativ normativ și la aceeași încadrare din PUG-MB. Ca și în prezenta cauză, în Dosarul nr.48764/3/2012 reclamantul a atacat HCGMB nr. 269 din 21.12.2000 - actul administrativ normativ care a aprobat PUG-MB. PUG-MB aprobat cu HCGMB nr.269/21.12.2000, a încadrat compact, ca spații verzi pentru agrement, în subzona V3b - complexe și baze sportive, un teritoriu de circa 75 ha care, pe lângă alte terenuri, cuprindea: terenul arabil în suprafață de 92.000 mp., ce îngloba terenul de 30.660 mp. proprietatea actuală a reclamantului - vizat în cadrul acțiunii din Dosarul nr 48764/3/2012; terenul arabil în suprafață de 50.000 mp., ce îngloba terenul de 14.000 mp. proprietatea actuală a reclamantului - vizat prin acțiunea din prezenta cauză.

Așadar, ambele terenuri de proveniență au fost încadrate, compact-concomitent, ca spații verzi pentru agrement, în subzona V3b, prin prevederile PUG-MB aprobat cu HCGMB nr. 269/21.12.2012 - actul administrativ normativ contestat în ambele cauze.

Terenurile vizate de ambele acțiuni au urmat același regim juridic și sunt alăturate.

Deși provin de la autori diferiți, cele două terenuri au urmat același regim juridic, iar terenul din Dosarul nr. 48764/3/2012 este alăturat terenului din prezenta cauză - amplasamentele fiind evidențiate cu culoare galbenă în planul de situație depus la instanța de fond. Motivul pentru care reclamantul nu a promovat o acțiune comună privind ambele terenuri este multitudinea actelor din istoricul de proveniență, care ar fi îngreunat dosarul.

În ambele dosare, actul administrativ normativ a fost contestat din aceleași rațiuni și pentru aceleași motive de nelegalitate, astfel încât există identitate de cauză.

Terenurile din ambele dosare sunt înscrise în Cartea Funciară la categoria curți-construcții, intrând astfel sub incidența dispozițiilor art. 18 alin. (9) din Legea nr. 24/2007.

În Dosarul nr. 48764/3/2012: extrasul de CF din 27.08.2012 atestă juridic că terenul situat în Șos. Aeroportului nr. 34 B, sector 1, este proprietatea lui MIHAI Marian, categoria "curți-construcții" - menționată în Anexa nr. 1 la Partea I din extras.

În prezenta cauză: extrasul de CF din 26.11.2014 atestă juridic că terenul situat în Str. Constantin Godeanu nr. 55C, sector 1, este proprietatea lui MIHAI Marian, categoria "curți-construcții" - menționată în Anexa nr. 1 la Partea I din extras (fila 38, voi. I fond).

Pe de o parte, extrasele de Carte Funciară probează juridic că terenurile sunt proprietatea privată a reclamantului, categoria de folosință "curți-construcții".

Pe de altă parte, prin PUG-MB aprobat cu HCGMB nr. 269/2000, terenurile sunt încadrate ca "spații verzi pentru agrement", în subzona V3b (complexe și baze sportive).

Astfel de situații incompatibile au fost tranșate de către legiuitor la art. 18 alin. (9) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, text ce prevede imperativ: "Terenurile înscrise în Cartea Funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu."

Considerentele hotărârii irevocabile sunt temeinice și elocvente, instanța tranșând corect, cu valoare de principiu, în precedent, problemele de drept deduse judecării, raționamentul instanței fiind identic cu argumentarea reclamantului din prezenta cauză.

Constatățile reținute prin aceste considerente, intrate în puterea lucrului judecat, lămuresc și problemele de drept supuse analizei prin cererea de chemare din prezenta cauză.

Hotărârea irevocabilă produce efecte juridice aplicabile și în prezenta cauză.

Art. 23 din Legea nr. 554/2004 instituie efectele "erga omnes" ale hotărârilor judecătorești irevocabile prin care s-a anulat, în tot sau în parte, un act administrativ normativ.

Aceste hotărâri sunt - ca și Deciziile Curții Constituționale - general obligatorii și au putere numai pentru viitor, fiind publicate obligatoriu în Monitorul Oficial al României Partea I sau în monitoarele oficiale ale județelor/municipiului București, după caz.

CONFORM CU
ORIGINALUL

Rațiunea și scopul legiuitorului a fost să înlăture eventualele litigii care vizează același act administrativ normativ și să dea maximă eficiență efectului pozitiv al lucrului judecat.

HCGMB nr. 269/21.12.2000 este act administrativ normativ care a aprobat PUG Municipiul București și Regulamentul Local de Urbanism aferent.

Prin adoptarea HCGMB nr. 269/21.12.2000, atât terenul vizat de acțiunea din Dosarul nr. 48764/3/2012, precum și terenul vizat de acțiunea din prezenta cauză, au fost încadrate ca spații verzi pentru agrement, în subzona V3b (complexe și baze sportive).

Deși, prin dispozitiv, Decizia Civilă nr. 8132 / 05.11.2014 a anulat în parte PUG-MB numai sub aspectul încadrării în subzona V3b a terenului situat în Șos. Aeroportului nr. 34 B, lot 3, sector 1, considerentele din hotărârea irevocabilă constituie prezumție de lucru judecat în prezenta cauză, căci terenurile au fost încadrate compact-concomitent în subzona V3b prin PUG-MB aprobat cu HCGMB nr. 269/2000 - actul administrativ cu caracter normativ dedus judecății în ambele cauze.

Altminteri, instanța investită cu soluționarea prezentei cauze ar nesocoti componenta "res judicata" a lucrului judecat anterior în Dosarul nr. 48764/3/2012, situație inacceptabilă, căci ar însemna ca actul de justiție să fie supus hazardului, în funcție de completul care judecă, spulberând noțiunea de proces echitabil.

Este de reținut că, deși instanța a obligat pârâțul CGMB să pună în aplicare dispozițiile din hotărârea judecătorească irevocabilă în termen de 6 luni de la pronunțare, adică până cel mai târziu la 05.05.2015, până în prezent pârâțul CGMB nu a executat dispozițiile instanței, situație ce atestă rea-credință, sfidarea legii și a actului de justiție.

Recurentul Municipiul București a depus răspuns la întâmpinare, în cuprinsul cărei a reluat motivele expuse în cererea de recurs.

Analizând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs, Curtea reține următoarele:

În prealabil, Curtea constată că motivele de recurs expuse prin cele două cereri de recurs sunt similare, situație în care se va răspunde acestora prin aceleași considerente.

Critica adusă hotărârii primei instanțe vizează încălcarea dispozițiilor art. 431 c.pr.civ., în sensul că nu există autoritatea de lucru judecat a ceea ce s-a hotărât prin Decizia civilă nr. 8132/5.11.2014 a Curții de Apel București asupra prezentului litigiu, din două considerente : cele două litigii sunt diferite în ceea ce privește obiectul cererii, în discuție fiind două terenuri distincte, iar soluția adoptată în primul litigiu prin care recurentul din cauza de față a fost obligat la încadrarea urbanistică a terenului proprietatea reclamantului, nu își găsește corespondent în considerentele respectivei decizii și, prin urmare, nu are autoritate de lucru judecat.

Curtea constată că prima instanță a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor art.431 alin.2 c.pr.civ. potrivit cu care „*oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă*”.

Art. 431 alin.2 c.pr.civ. reglementează prezumția legală de lucru judecat, care reprezintă manifestarea pozitivă a autorității de lucru judecat. Într-o judecată ulterioară, partea care a câștigat procesul se poate prevala de dreptul recunoscut prin hotărârea din acest proces anterior, fără ca instanța sau partea adversă din litigiul ulterior să mai poată să supună discuției existența dreptului.

Totodată, aici fiind latura autorității de lucru judecat care interesează prezenta cauză, invocarea prezumției instituite de art.431 alin.2 c.pr.civ. este la îndemâna oricăreia dintre părțile unui litigiu ulterior, în sensul că fiecare dintre ele are posibilitatea de a opune lucrul judecat, într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă. În acest din urmă caz, nu este necesar să existe tripla identitate de părți, obiect și cauză, ci este suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o chestiune litigioasă care să aibă legătură cu ceea ce s-a soluționat anterior, așa încât aceasta să nu poată fi contrazisă, indiferent dacă această rezolvare a fost dată prin dispozitivul sau considerentele acelei hotărâri.

CONFORM CU
ORIGINALUL

114

Drept urmare, cea de a doua instanță nu mai poate face evaluări proprii asupra acelei chestiuni, ci ea constituie premisa demonstrată de la care trebuie să pornească și pe care nu o poate ignora.

Față de cele expuse, primul argument al recurentului, în sensul că obiectul celor două cauze este diferit, nu poate fi primit pentru a înlătura efectului lucrului judecat prin Decizia civilă nr. 8132/5.11.2014 a Curții de Apel București.

În acest sens se reține că în prima cauză s-a soluționat cererea de anulare parțială a aceluiași act administrativ cu caracter normativ, Hotărârea HCGMB nr.269/2000, litigiul fiind purtat între aceleași părți. Este adevărat că litigiul privea un alt teren, tot proprietatea reclamantului din prezenta cauză.

Prin decizia invocată, HCGMB nr.269/2000 a fost anulată, în parte, cu privire la terenul vizat de acel litigiu, pârâții fiind obligați la încadrarea urbanistică a aceluși teren.

Cu toate că acel litigiu a privit un alt teren, Curtea găsește esențial în cauză considerentele care au condus la adoptarea acestei soluții, considerente ce sprijină soluția adoptată și care, astfel, au autoritate de lucru judecat. Unul dintre considerentele reținute prin hotărârea anterioară vizează întreg actul administrativ, astfel încât, independent de împrejurarea că cele două terenuri sunt distincte, ceea ce s-a decis în litigiul anterior se impune și în litigiul de față, în condițiile în care motivul de nelegalitate reținut afecta, în realitate, întregul act administrativ.

Este vorba despre considerentele prin care s-a reținut că actul administrativ contestat, identic cu cel din prezenta cauză, a fost emis cu încălcarea Ordinului nr. 13 N din 10.03.1999, emis de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, neexistând studii de fundamentare sau acte pertinente care să stea la baza propunerii privind includerea terenului recurentului în zona spațiilor verzi pentru agrement.

De precizat că nelegalitatea actului administrativ pe acest considerent s-a reținut numai în parte, în aplicarea principiului disponibilității, căci cererea reclamantului, din acea cauză, viza numai un anumit teren, situație, în care, soluția adoptată s-a limitat la anularea HCGMB nr.269/2000 numai cu referire la acest teren.

Însă, din perspectiva cauzei de față prezintă relevanță împrejurarea că motivul de nelegalitate reținut vizează întreg actul administrativ, în condițiile în care s-a făcut analiza condițiilor ce trebuia îndeplinite pentru aprobarea Planului Urbanistic General al Municipiului București, soluția restrângându-se la limitele cererii de chemare în judecată din cauza respectivă.

În aceste condiții, reținerea caracterului nelegal al actului administrativ, în integralitatea sa, pe acest considerent, reprezintă, în sensul art.431 alin. c.pr.civ., o chestiune litigioasă tranșată în litigiul anterior, având legătură cu prezentul litigiu, în condițiile în care se solicită anularea, în parte, a aceluiași act administrativ, însă cu referire la un alt teren. Aceasta cu atât mai mult cu cât părțile din litigiul de față sunt aceleași cu cele din litigiul anterior, astfel încât nu poate fi primită nici susținerea pârâtului că nu i-ar fi fost respectat dreptul la apărare.

Cât privește cel de-al doilea argument adus de recurent în sensul inexistenței puterii de lucru judecat cu privire la cererea de obligare a pârâtului la încadrarea terenul reclamantului din punct de Vedere urbanistic, Curtea îl constată nefondat.

În acest sens reține că obligarea pârâtului la încadrarea urbanistică a terenul proprietatea reclamantului s-a dispus ca urmare a anulării în parte a HCGMB nr.2369/2000, iar nu ca efect al puterii de lucru judecat. În concret, în urma anulării PUG cu privire la terenul reclamantului, acesta are din punct de vedere urbanistic o situație nelămurită, situație în care, pârâtul a fost obligat la încadrarea terenului reclamantului în conformitate cu dispozițiile legale.

Pentru aceste motive, văzând și dispozițiile art.496 c.pr.civ., Curtea va respinge ambele recursuri, ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

Respinge recursurile declarate de recurenții-pârâți **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și MUNICIPIUL BUCUREȘTI prin PRIMAR GENERAL**, având contul R081TREZ7002451022 XXXXX DESCHIS LA ATCPMB, Cod fiscal 4267117, ambii cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 291-293, sector 6, împotriva Sentinței civile nr. 9220/17.12.2015, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a de Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 12945/3/2015 în contradictoriu cu intimatul-reclamant **MIHAI MARIAN**, cu domiciliul în București, str. Intrarea Murmurului nr. 1, sector 1 și intimatele-interveniente în numele altei persoane **ASOCIAȚIA LEX CIVICA**, cu sediul în București, str. Maria Rosetti nr. 13, et. 2, sector 2 și **FUNDAȚIA ECO-CIVICA**, cu sediul în București, B-dul Ferdinand nr. 141, bloc A, et. 3, ap. 25, sector 2, având ca obiect „anulare act administrativ”, ca nefondate.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 10.10.2016.

PREȘEDINTE

ANDREEA POPESCU

JUDECĂTOR

MARIUS CRISTIAN ISPAS

JUDECĂTOR

CRISTINA RALUCA RADU

GREFIER

FLORENTINA EMILIA BOARIU

Red./Tehnored./A.P./7 ex./29.03.2017
Jud. fond Carmen Elena Iliescu

CONFORM CU
ORIGINALUL

15.07.2017
2003.2017